

U S N E S E N Í

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně JUDr. Otilíí Hrehovou ve věci

žalobce: B [redacted] V [redacted]
bytem [redacted]

proti
žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město

o 81 500 000 Kč s přísl.

t a k t o :

- I. Žaloba ze dne 12.10.2015 včetně jejího doplnění ze dne 31.7.2019 se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů se **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 15.10.2015 se žalobce domáhá na žalované zaplacení částky 81 500 000 Kč s příslušenstvím z titulu nesprávného úředního postupu vzniklou úmyslným neodstraněním, a nešetření zločinů komunizmu, které se na žalobci staly v době vymezené zák.č. 480/91 Sb., z poldůvodů a to StB + psych. léčebnou v [redacted]
2. Vzhledem k tomu, že žaloba byla neprojednatelná, byl žalobce ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 o.s.ř. vyzván usnesením ze dne 27.6.2019 k odstranění vad tohoto podání, a to k vylíčení rozhodujících skutečností, které vysvětlují a odůvodňují podání návrhu, konkrétně v jakém řízení měla být žalobci způsobena újma, žalobce tedy měl jednoznačně označit řízení, v němž mělo dojít k nesprávnému úřednímu postupu, popř. vydání nezákonného rozhodnutí, tedy uvést orgán, u něhož bylo řízení vedeno, a toto řízení řádně označit spisovou značkou. Dále žalobce měl tvrzený nesprávný úřední postup konkretizovat, tedy srozumitelně popsat, v čem konkrétně jej žalobce shledává, jakými úkony (či naopak absencí úkonů) jakých orgánů (nebo jakého orgánu) státu byl tento postup představován; tedy jakým konkrétním postupem konkrétního orgánu státu mu byla způsobena tvrzená újma, přičemž tento nesprávný úřední postup měl podrobně a srozumitelně popsat. Dále mu bylo uloženo uvést, proč se žalobce domnívá, že postup orgánů státu byl nesprávný či nezákonný, tj. z čeho objektivně vzato tuto nesprávnost či nezákonnost vyvozuje – žalobce tedy musí konkrétně popsat, v čem příslušný orgán (orgány) pochybil/y, když jednal/y (či nejednal/y) tak, jak žalobce v doplnění žaloby přesně uvede. Odvíjí-li žalobce svůj nárok od nezákonného rozhodnutí, měl toto pravomocné rozhodnutí označit a uvést, kterým orgánem bylo toto rozhodnutí následně zrušeno či změněno. Žalobce byl v usnesení soudu rovněž poučen, že nebude-li přes výzvu soudu jeho podání řádně doplněno, a v řízení proto nebude možné pokračovat, soud podání, jímž se zahajuje řízení, odmítne.
3. Podle ustanovení § 79 odst. 1 o. s. ř. řízení se zahajuje na návrh. Návrh musí kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) obsahovat jméno, příjmení, bydliště účastníků, popřípadě rodná čísla nebo identifikační čísla účastníků (obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby, identifikační číslo, označení státu a příslušné organizační složky

státu, která za stát před soudem vystupuje), popřípadě též jejich zástupců, vyličení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí být z něj patno, čeho se navrhovatel domáhá. Ve věcech, v nichž je účastníkem řízení svěřenský správce, musí návrh dále obsahovat i označení, že se jedná o svěřenského správce, a označení svěřenského fondu. Tento návrh, týká-li se dvoustranných právních poměrů mezi žalobcem a žalovaným (§ 90), se nazývá žalobou.

4. Podle ustanovení § 43 odst. 1 o. s. ř. předseda senátu usnesením vyzve účastníka, aby bylo opraveno nebo doplněno podání, které neobsahuje všechny stanovené náležitosti nebo které je jinak nesrozumitelné nebo neurčité. K opravě nebo doplnění podání určí lhůtu a účastníka poučí, jak je třeba opravu nebo doplnění provést. Podle § 43 odst. 2 o. s. ř. není-li přes výzvu předsedy senátu podání řádně opraveno nebo doplněno a v řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, soud usnesením podání, kterým se zahajuje řízení, odmítne. K ostatním podáním soud nepřihlíží, dokud nebudou řádně opravena nebo doplněna. O těchto následcích musí být účastník poučen.
5. Rozhodujícími skutečnostmi se ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 věty druhé o.s.ř. rozumějí údaje, které jsou zcela nutné k tomu, aby bylo jasné, o čem a na jakém podkladě má soud rozhodnout. Žalobce musí v žalobě uvést takové skutečnosti, kterými vyličí skutek (skutkový děj), na jehož základě uplatňuje svůj nárok, a to v takovém rozsahu, který umožňuje jeho jednoznačnou individualizaci, tedy vymezit předmět řízení po skutkové stránce. Vyličením rozhodujících skutečností v žalobě plní žalobce též svoji povinnost tvrzení, uloženou mu ustanovením § 101 odst. 1 písm. a) o.s.ř. Nedostatek náležitostí žaloby brání jejímu věcnému projednání a pokračování v řízení, neobsahuje-li vyličení rozhodujících skutečností, nebo je-li vyličení těchto skutečností natolik neúplné, neurčité nebo nesrozumitelné, že nelze bez dalšího stanovit, jaký skutek má být předmětem řízení, nebo je-li mezi tvrzenými skutečnostmi a žalobním petititem logický rozpor (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 10. 2002 sp. zn. 21 Cdo 370/2002 či usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 6. 2003 sp. zn. 25 Cdo 973/2002). Řádně vymezit předmět řízení je nezbytné i proto, aby soud mohl zkoumat, zda nestala překážka zahájené pře či věci rozsouzené.
6. Aby byla žaloba, v níž požaduje žalobce náhradu škody, resp. nemajetkové újmy vzešlé z nesprávného úředního postupu orgánů žalované, resp. z nezákonného rozhodnutí, způsobilá projednání před soudem, musel by žalobce řádně vymezit v první řadě tento nesprávný úřední postup, příp. nezákonné rozhodnutí, dále tvrdit, jakou částku žaluje a že v jeho sféře vznikla škoda, tedy majetkový úbytek vyjádřený v penězích, resp. újma nemajetková, odpovídající žalované částce, a konečně vyjádřit, v čem spočívá příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem (nezákonným rozhodnutím) a vznikem škody či újmy na straně žalobce. Taková srozumitelná a určitá tvrzení však při vyličení skutkového děje žalobce nenabídl. Je povinností žalobce, který se domáhá přiznání satisfakce za nemajetkovou újmu, kterou utrpěl, tvrdit, popř. též prokázat, jakou konkrétní nemajetkovou újmu jako důsledek nesprávného úředního postupu utrpěl (vysvětlit, jak ji jako újmu pocíťoval, v čem spočívala). Vznik nemajetkové újmy není nutno tvrdit toliko u újmy způsobené průtahy v řízení, kdy ji zákon předpokládá (§ 31a ve spojení s § 13 odst. 1 věta druhá a třetí zák. č. 82/1998 Sb.); ve všech ostatních případech její existenci a vznik musí žalobce tvrdit a také doložit.
7. Jelikož žaloba neměla výše uvedené náležitosti, byl žalobce vyzván k jejímu doplnění shora uvedeným usnesením ze dne 27.6.2019. Na výzvu soudu žalobce reagoval svým podáním ze dne 31.7.2019, doručeným soudu dne 14.8.2019, jímž však vady žaloby neodstranil. Žaloba a její doplnění trpí takovými nedostatky, pro které není možné pokračovat v řízení. V žalobě a jejím doplnění není uvedené skutkové vyličení srozumitelné. Je povinností žalobce tvrdit rozhodné skutečnosti tak, aby bylo jasné, o

čem konkrétně a na jakém podkladě má soud rozhodnout. Tvrzení žalobce jsou však zcela nedostatečná ohledně všech podmínek vzniku odpovědnosti státu za škodu a uvedené nedostatky nebyly odstraněny ani na základě výzvy soudu. Žalobce sice označil spisy, v nichž mělo k nesprávnému úřednímu postupu dojít, ale tento nesprávný úřední postup blíže srozumitelně nekonkretizoval. Z pouhých útržkových tvrzení ohledně skutkového děje, jež žalobce uvedl, si soud nemohl udělat představu o skutkovém základě žaloby, tedy o průběhu napadeného řízení a o konkrétním nesprávném úředním postupu, k němuž mělo v řízení dojít. Pouze povšechně tvrdí, že ČR nevyšetřila zločiny komunizmu. Žalobce ve svých podáních neuvedl žádná srozumitelná skutková tvrzení, která jsou podkladem jeho nároku.

8. Žalobce dále nespécifikoval, v čem spatřuje příčinnou souvislost mezi nesprávným úředním postupem soudu a vzniklou škodou. Shora uvedená tvrzení žalobce nejsou srozumitelná ani dostačující. Z výše nastíněných důvodů, tedy pro absenci srozumitelných skutkových tvrzení stran předpokladů podmiňujících odpovědnost žalované, soud žalobu odmítl, neboť není vůbec vylíčen skutkový základ nároku a z žaloby tak není zřejmé, čeho konkrétně se žalobce svou žalobou domáhá.
9. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve výroku II. dle ustanovení § 146 odst. 3 o. s. ř., dle kterého odmítne-li soud žalobu, je žalobce povinen nahradit ostatním účastníkům jejich náklady, žalované však žádné náklady řízení nevznikly.
10. Žalobce v závěru svého podání ze dne 31.7.2019 uvedl, že „pokud by byl os. Praha 2 s výše uvedeným nespokojený požaduje přiznat bezplatnou právní pomoc za účelem zpracování dle jeho představ“.
11. Podle ustanovení § 30 odst. 1 o. s. ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (ust. § 138 o. s. ř.), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmů. Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení vyžaduje-li to ochrana zájmů účastníka nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem, ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odstavci 1 zástupce z řad advokátů.
12. V uvedeném řízení již soudem bylo o obdobné žádosti žalobce o ustanovení zástupce z řad advokátů rozhodováno, a to pro nalézací řízení usnesením zdejšího soudu ze dne 1.2.2016, č.j. 14 C 274/2015-15, které bylo potvrzeno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2.3.2016, č.j. 70 Co 85/2016-19, kdy byla žádost žalobce pravomocně zamítnuta. Následně bylo rozhodováno o žádostech žalobce o ustanovení advokáta pro dovolací řízení, a to usnesením zdejšího soudu ze dne 1.2.2016, č.j. 14 C 274/2015-33, které bylo potvrzeno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25.10.2016, č.j. 70 Co 411/2016-37.
13. Jak plyne z uvedeného výše, soud se již dříve zabýval tím, zda poměry žalobce odůvodňují přiznání bezplatného zástupce, tedy zda jsou splněny podmínky § 138 o.s.ř.
14. Není však zde naplněna ani druhá podmínka pro ustanovení zástupce, a to, že se nejedná o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné bránění práva. Ohledně žalobce eviduje zdejší soud od roku 2008 přes 500 podaných žalob a stížností, z nichž většina byla odmítnuta. Při posouzení otázky, zda se u žalobce nejedná o svévolné či zjevně bezúspěšné uplatňování práva lze odkázat na usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2011, sp. zn. III. ÚS 2791/2008, v němž je uvedeno, že chování účastníka řízení, který svými podáními iniciuje zahájení desítek řízení, přičemž naprostá většina z nich byla odmítnuta pro nedostatek zákonných náležitostí, pro neoprávněnost navrhovatele nebo pro zjevnou neopodstatněnost, lze takové pokládat za obstrukční a sudičské. Uvedené závěry

Ústavního soudu, co se týče počtu učiněných podání, lze vztáhnout i na žádost žalobce o ustanovení zástupce ve věci, kdy s přihlédnutím ke značnému množství podaných návrhů, jež nebyly úspěšné, lze u žalobce shledávat svévolné uplatňování práva a žalobce tak nesplňuje ani druhou podmínku pro osvobození od soudních poplatků ust. § 138 odst. 1 o.s.ř.

15. Vzhledem k výše uvedenému soud uzavřel, že nejsou splněny podmínky pro aplikaci ust. § 30 odst. 1 nebo 2 o.s.ř., a návrh žalobce na ustanovení zástupce pro řízení zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 30. září 2019

JUDr. Otília Hrehová v.r.
soudkyně